

Η ΕΙΡΗΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΓΗΝ (3Η ΗΜΕΡΑ) .

Τήν Κυριακήν, 29^η Ὀκτωβρίου /11^η Νοεμβρίου 2012, ἔλαβε χώραν τό Πατριαρχικόν Συλλεΐτουργον εἰς τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον τοῦ Κυρίου Τάφον.

Πρός τοῦτο, λίαν πρῶί ἀπό τῆς 12.00 μεσονυκτίου ὥρας, οἱ δύο Προκαθήμενοι Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος καί Μακαριώτατος Πατριάρχης Ρωσίας κ.κ. Κύριλλος ἐξεκίνησαν μετὰ τῶν τιμίων συνοδευῶν Αὐτῶν καί πλείστων ἐκ τῶν Ἀγιοταφίτων καί, τῶν κωδῶνων κρουομένων, κατῆλθον εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως.

Ἐνταῦθα ἔλαβε χώραν προσκύνησις τῶν Προκαθημένων εἰς τήν Ἀγίαν Ἀποκαθήλωσιν καί τόν Πανάγιον καί Ζωοδόχον Τάφον. Μετά τήν εἴσοδον εἰς τό Καθολικόν, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἐνεδύθη μανδύαν, ἠύλόγησε καί ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὅτε καί προσῆλθον οἱ Ἱερεῖς καί ἔλαβον Καῖρόν.

Εὐθύς μετὰ τοῦτο ἔλαβε Καῖρόν καί ὁ Πατριάρχης Κύριλλος καί εἰσελθὼν εἰς τό Ἱερόν ἡσπάσατο τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην κ.κ. Θεόφιλον καί τούς Ἀρχιερεῖς.

Τούτων λαμβανόντων χώραν ἐψάλετο ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ὑπὸ τοῦ Πρωτοψάλτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀριστοβούλου.

Ἐνδυθέντες οἱ Προκαθήμενοι, οἱ Ἀρχιερεῖς καί οἱ Ἱερεῖς, ἐξῆλθον ἐκ τοῦ Καθολικοῦ καί ἦλθον εἰς τόν χώρον ἐνώπιον τοῦ Ἀγίου Κουβουκλίου, ὅτε μετὰ τήν Δοξολογίαν ἤρξατο ἡ θ. Λειτουργία διὰ τοῦ «Εὐλογημένη...»

Μετά τῶν δύο Προκαθημένων συνελειτούργησαν οἱ συνοδοὶ Ἀρχιερεῖς τοῦ Μακαριώτατου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, Μητροπολίτης Volokolamsk κ. Ἰλαρίων, Solnechnogorsk κ. Σέργιος, Βερολίνου κ. Μᾶρκος ὁ Μητροπολίτης Περεγιασλάβ καί Χελνίτσκι κ. Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Οὐκρανίας καί οἱ Ἀγιοταφῖται Ἀρχιερεῖς Μητροπολίται Καπιτωλιάδος κ. Ἡσύχιος καί Βόστρων κ. Τιμόθεος, οἱ Σεβασμιώτατοι Ἀρχιεπίσκοποι Γεράσων κ. Θεοφάνης, Ἀβήλων κ. Δωρόθεος καί Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος, Ἱερομόναχοι καί Ἱεροδιάκονοι.

Τό Πατριαρχικόν Συλλεΐτουργον ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ Παναγίου καί Ζωοδόχου Τάφου ἐν πάσῃ κατανύξει καί λαμπρότητι, πλήθους λαοῦ συμμετέχοντος καί σιγοψάλλοντος καί ἀκολουθοῦντος τόν Πρωτοψάλτην Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀριστόβουλον καί τήν χορωδίαν, τήν συνοδεύουσαν τόν Πατριάρχην Κύριλλον ψάλασαν ρωσιστί κατὰ τήν κρατοῦσαν εἰς τό Πατριαρχεῖον τάξιν.

Ἄμα τῇ ἀπολύσει τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως ἑλληνιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://jerusalem-patriarchate.info/2012/11/11/7085/>

...ὁ δέ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος ἀντεφώνησε διὰ τῆς κάτωθι

προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἐχούσης ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

Μακαριώτατε Πατριάρχα της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ και πάσης Παλαιστίνης κ.κ.
Θεόφιλε, αγαπητέ εν Κυρίῳ Αδελφέ και Συλλειτουργέ,

Σεβασμιώτατοι Αδελφοί Αρχιερείς,

Σεβαστοί πατέρες, αδελφοί και αδελφές,

Την ημέρα Κυριακή, το μικρόν Πάσχα εορτάζουμε σήμερον παρά του μεγαλυτέρου ιερού προσκυνήματος της χριστιανοσύνης, του Παναγίου Τάφου του Κυρίου, επί του τόπου της Αναστάσεως του Σωτήρος. Τελέσαμε το Ιερό Συλλείτουργο, κοινωνήσαμε από το ίδιο Ποτήριο. Η εν πνεύματι και προσευχή ενότητά μας, η ενότητα των Εκκλησιών Ρωσίας και Ιεροσολύμων σήμερον προεβλήθη ορατώς. Και αισθάνομαι χαρά αντιφωνών τη Μακαριότητί Σας και εν τω προσώπῳ Αυτῆς παν πλήρωμα της Αγίας Εκκλησίας των Ιεροσολύμων, συλλειτουργῶν και συμπροσευχόμενος Αυτῇ.

Εν τῷ μυστηρίῳ της Θείας Ευχαριστίας, το οποίο μόλις επιτελέσαμε, εν τη μυστική και ζωποιώ μεταβολή των εκ της γης δώρων του ἄρτου και του οίνου εἰς αληθινὸ Σῶμα και Αἷμα του Κυρίου και Σωτήρος ἡμῶν, ἔχει τη συνέχειά του το μεγάλο θαῦμα της του Χριστοῦ Αναστάσεως. Η Ευχαριστία εἶναι ἐκείνη, η οποία μας ἐγείρει ἀπὸ της ἐπιγείου κοιλάδος του θανάτου, μας ζωποιεῖ εν πνεύματι και προετοιμάζει διὰ την αἰώνια ζωή. Αυτή μας καθιστά μετόχους του Σώματος του Χριστοῦ, δηλαδή της μίας του Χριστοῦ Εκκλησίας. Αυτή μας ἐνδυναμώνει και προσφέρει ἐλπίδα δια μια ἄλλη, ἀθάνατη ὑπαρξὴ εν τη δόξῃ της Αγίας του Χριστοῦ Αναστάσεως. Μέσα στην Ευχαριστία ὅλοι εμεῖς εἴμεθα ζωντανοὶ μάρτυρες και κοινωνοὶ της του Χριστοῦ Αναστάσεως.

«Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν», (Α΄ Κορ. 15. 14). Στην Ανάσταση του Χριστοῦ ἐγκεῖται το μυστήριον της οἰκοδομῆς της Εκκλησίας. Ολόκληρη η δυσχιλιετής ὑπαρξὴ της Εκκλησίας του Χριστοῦ στηρίζεται στο γεγονός της Αναστάσεως Αυτοῦ, στην ἀδιάκοπη και ζωποιοὴ ἐνέργειά της. Ὅπως αὐτὸς ο μεγαλοπρεπὴς Ιερός Ναὸς ἠγέρθη ἐπὶ του Παναγίου Τάφου του Κυρίου, ἔτσι και ὅλη η Εκκλησία θεμελιούται ἐπὶ του ζωποιοῦ μυστηρίου της Αγίας του Χριστοῦ Αναστάσεως, ἀναπνέει και ζεῖ το μυστήριον τούτο.

Το κήρυγμα του Ευαγγελίου εἶναι διαποτισμένο ἀπὸ τη χαρμόσυνη εἶδηση της του Χριστοῦ Αναστάσεως και την πίστη στην κοινὴ μας εν Χριστῷ Ανάσταση. Και εἴαν το σημερινὸ ευαγγελικὸ ἀνάγνωσμα, ὅπου πρόκειται για τη θεραπεία του δαιμονισμένου Γαδαρηνοῦ (Λουκ. 8. 26-39) οὔτε καν μια λέξη ἀναφέρει διὰ την Ανάσταση, η σοφία του κοινού μας ἐκκλησιαστικοῦ τυπικοῦ συνίσταται στον ορισμὸ διὰ την ἀνάγνωσιν αὐτῆς της Ευαγγελικῆς περικοπῆς την ἡμέρα της Κυριακῆς. Και τούτο διότι και στην σημερινὴ περικοπή κρύβεται η προεικόνιση της πνευματικῆς μας ἀναστάσεως – η θαυμαστὴ θεραπεία ἀπὸ την ἀμαρτία.

Η πίστη στην Ανάσταση δεν εἶναι μια τυφλὴ πεποίθησις του πεπτωκότος νοός, εἶναι η ἐσωτερικὴ ὁρασις της καρδιάς, εἶναι η ἀναφορὰ πρὸς τον θεόν, η ἀναζήτησις Αυτοῦ και ο πόθος να εἴσαι μαζί Του. Δεν πειράζει που κάποιοι δεν εἶναι διατεθειμένοι να θεραπευθούν και ζητοῦν τον Χριστό «ἀπελθεῖν ἀπ’ αὐτῶν», (Λουκ. 8. 37). Δεν πειράζει που κάποιοι, ὅπως το πάλαι ποτὲ πλῆθος

της χώρας των Γαδαρηνών εκτιμούσε περισσότερο τις αγέλες χοίρων, παρά την αιώνια ζωή. Πάντα ευρίσκονται όσοι ως τον θεραπευθέντα διαμονισμένο έδέετο δὲ αὐτοῦ εἶναι σὺν αὐτῷ (Λουκ. 8. 38). Τοιούτων εἶναι ἡ χάρις τῆς ἠθικῆς μεταμορφώσεως καὶ επαγγελίας τῆς μελλούσης ἔσεσθαι ἀναστάσεως.

Το σημερινό αποστολικό ανάγνωσμα μας λέγει ὅτι ὁ θεὸς ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωποίησε τῷ Χριστῷ (Εφ. 2. 5). Ἡ ἐλπίδα τῆς μελλούσης ἔσεσθαι ἀναστάσεώς μας εἶναι κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶνὸν καὶ ἐπὶ τῆς γῆς καὶνῆς – στὴν παρούσα ἀνάσταση τῶν ψυχῶν μας – ἐδῶ καὶ τώρα! – ἀπὸ τὴν ἀδυναμία καὶ τὶς ἐπιπτώσεις τῆς αμαρτίας. Καὶ ἡ πίστις στὴν Ἀνάσταση, περὶ δυνάμεως τῆς ὁποίας μας ἔλεγε σήμερον ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ἀποτελεῖ οδὸ δι’ αὐτὴ τὴν ἠθικὴ μεταμόρφωση. Ὅπως κάποτε ὁ Ἄγγελος ἀποκύλισε τὸν λίθον τοῦ Παναγίου Τάφου, ἔτσι καὶ ἡ πίστις αἶρει ἀπὸ τὴ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου τὸ βαρὺ λίθον τῶν παθῶν του.

Ἡ ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ὅλων τῶν υπολοίπων ἐγκείται σὲ ὅσους ἐπίστευσαν στὸ Χριστό, δηλαδὴ στὸν ευλαβὴ τους βίον καὶ τὸ κήρυγμά τους. Με τὴν πίστιν στὴν ἐκ νεκρῶν ἀνάσταση πιστεύουμε καὶ στὸ ὅτι οἱ πραγματικοὶ Χριστιανοὶ εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἅλας τῆς γῆς, τὸ ὁποῖο ἀκόμα καὶ σὲ μικρὲς ποσότητες ζωοποιεῖ τὴν ἀνθρωπότητα. Αὕτῃ εἶναι ἡ μεγάλη ἀποστολὴ τῆς Ἐκκλησίας ὡς ἀγίαση τὸν κόσμον καὶ ὁδηγήσῃ τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴ σωτηρία.

Ἐπισκεπτόμενοι κατ’ αὐτὰς τὴ Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλὴμ, ἀποδίδουμε τὰ πρέποντα στὸ μακραίωνα ἀγῶνα τῆς ἀδιαλείπτου προσευχῆς τῆς ἐνώπιον μεγαλύτερων ἱερῶν προσκυνημάτων τῆς χριστιανοσύνης καὶ τῆς διαφυλάξεως αὐτῶν δι’ ὅλους τοὺς Χριστιανούς. Πλήθη προσκυνητῶν, ποὺ καταφθάνουν ἐδῶ ἀπὸ κάθε γωνιά τοῦ κόσμου, μαρτυροῦν ὅτι ἡ εἰδηση τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως, προελθούσα ἀπὸ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ κομισθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἕως τὰ πέρατα τῆς γῆς, δὲν ἐξέλιπε ποτέ, ἀλλὰ παραμένει ζωντανή ἕως καὶ σήμερον. Ἡ πίστις στὴν ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἀνάσταση καρποφορεῖ παγκοσμίως, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Ῥωσίας, τῆς Ουκρανίας, τῆς Λευκορωσίας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τῆς Ἀγίας Ῥωσίας, σύμφωνα με τὸ λόγο τοῦ Κυρίου: Μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες (Ἰω. 20.29).

Οφείλει πολλὰ ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ῥωσίας στὴν Ἀγίαν Πόλιν, καὶ ὑπάρχουν πολλὰ ἐνοποιητικὰ στοιχεῖα μετὰξὺ μας. Ἀνέκαθεν ἐκεῖ, πρὸς τὸν Πανάγιον Τάφον, πρὸς τὴν Ἀγίαν Ἱερουσαλὴμ κατεύθυναν τὰ βήματά τους οἱ ἀναρίθμητοι Ῥῶσοι προσκυνητές. Ἐσεῖς φέρετε τὸ λειτουργικὸ τυπικὸ τὸ ὁποῖο παρελάβαμε, καὶ δι’ αὐτὸ ἕως καὶ σήμερον ἡ Ῥωσικὴ Ἐκκλησία στὴ λειτουργικὴ τῆς ζωῆς ἀκολουθεῖ τὴν παρακαταθήκην τοῦ Οσίου Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου καὶ ἄλλων μεγάλων ἀσκητῶν τῶν ἀρχαίων Μονῶν τῆς Παλαιστίνης. Ἀκόμα καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος Ναὸς τῆς Ἀγίας Ἀναστάσεως, ὅπου σήμερον ἐτελέσθη τὸ ἱερό Συλλεΐτουργον, ἀνέκαθεν ἀπολάμβανε ἰδιαίτερη τιμὴ στὴ Ῥωσία: παλαιὰ ὑπῆρχε μιὰ παράδοση νὰ οἰκοδομοῦνται Ναοί, οἱ ὁποῖοι ἐτιμῶντο κατὰ εορτὴ τῶν Ἐγκαινίων αὐτοῦ τοῦ Ναοῦ. Ἔως καὶ σήμερον ὑπάρχουν ἀρκετὲς Ἐκκλησίαι στὴ Ῥωσία, οἱ ὁποῖες τιμῶνται κατὰ εορτὴ τῶν Ἐγκαινίων τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, ἐνῶ μιὰ ἀπὸ τὶς Ἱερές Μονές πλησίον τῆς Μόσχας ὀνομάζεται «Ἡ Νέα Ἱερουσαλὴμ», διότι τὸ Καθολικὸ τῆς ἐκτίσθη σύμφωνα με τὸ πρότυπον τοῦ Ναοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου. Διὰ νὰ παραμένουν ὑπὸ τὸ Ὁρθόδοξον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων, ὁ Ναὸς τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἄλλα ἱερά προσκυνήματα τῆς Παλαιστίνης, προσέφεραν τὸν ὅβολόν τους οἱ Ῥῶσοι δωρητές, ἔχυναν τὸ αἷμα τους οἱ Ῥῶσοι στρατιῶτες, διὰ τῆς ἰδίας τῆς ζωῆς τους ἐπισφραγίζοντες τὴν ἀρχήθεν συνδέουσαν μας ἀγάπην.

Ως Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρωσίας εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου δια την ευκαιρία όπως προσκυνήσω τα ιερά σεβάσματα των Ιεροσολύμων. Σας ευχαριστώ, Μακαριώτατε, διά την πρόσκληση, την κοινή αδελφική προσευχή, τους θερμούς λόγους και τη φιλόξενη υποδοχή.

Σήμερα, μετά την κοινή προσευχή και την προσφορά της Αναίμακτης Θυσίας, οι καρδιές μας ηχούν ιδιαίτερα αρμονικώς: εκείνα, τα οποία μας καθιστούν όλους συγγενείς επί του τόπου της του Χριστού Αναστάσεως είναι η πίστη και η αδελφική εν Χριστώ αγάπη. Εν τω πνεύματι αυτής της αγάπης εύχομαι να ενδυναμώνει ο Κύριος τη Μακαριότητά Σας στην υψηλή Πρωθιεραρχική διακονία Σας, ενώ το ποίμνιο της Εκκλησίας της Αγίας Πόλεως Ιερουσαλήμ να έχει πλούσια τα ελέη και το πλήρωμα των πνευματικών δωρεών εν Χριστώ Ιησού.

Μετά τοῦτο ἀπό τοῦ Καθολικοῦ οἱ Προκαθήμενοι μετέβησαν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Σκευοφύλακος, ἔνθα προσηνέχθησαν τά κεράσματα, ὁ δέ Ἀρχιμανδρίτης Παρασκευοφύλαξ Ἱερομόναχος Ἰσίδωρος προσέφερεν εἰς τόν Μακαριώτατον Πατριάρχην Μόσχας κ.κ. Κύριλλον εἰκόνα τοῦ Δωδεκαόρτου ἐκ σμάλτου, ἀντίγραφον τῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ Γραφείῳ τούτῳ μεγάλης εἰκόνης.

Προσκυνήσας ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος τό ἐν τῷ Σευοφυλακίῳ Τίμιον Ξύλον, ἀνεχώρησε δοξολογῶν καί εὐλογῶν τόν Θεόν δι' ἣν ἡξιώθη προσκύνησιν τῶν Ἀγίων Τόπων ὡς Πατριάρχης.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

http://youtu.be/N_08R5yxLbg

ngg_shortcode_0_placeholder